

בס"ד כה' מר-חשון ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 16: 31
צאת השבת - 17: 21
רבנו תם - 17: 56
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 935
@ השבת "מברכין החודש".
@ ר"ח כסלו יחול בימים חמישי ושישי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
לפרנסה טובה לבשרות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י.ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פסטידון: "וזהמלך דוד"
(מלכים א' א')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלת

פרשת חיי-שירה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתכ"נ "אוהל-מועד" ב- 20:30
מעייני הפרשה:

☞ מות שרה וקבורתה, רכישת מערת המכפלה.
☞ אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
☞ נישואי יצחק ורבקה.
☞ רשימת צאצאי אברהם.
☞ פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
☞ רשימת בני ישמעאל ומותו.

☞ **"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" (כ"ג, א)**

☞ **"ויאמר עבד אברהם אנכי כו' ותכל שרה אשת אדוני"**
יש להבין מדוע הוצרך אליעזר להזכיר את שמותם של אברהם ושרה? ויש לפרש שהרי שם בעבר היה אברם ושרי, והם הרי לא ידעו שנשתנה שם לאברהם ושרה, ולא רצה אליעזר שיבואו הם אח"כ בטענות שלא נתכוננו לאברהם ושרה אלא לאברם ושרי, לכן הדגיש להם ששמותם הם אברהם ושרה. (טעמא דקרא)

☞ **"ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה"**
כתב בספר "מן המעיין העתיק": בכל ה"תנאים" שכתב רבי שלום מבעלזא זצ"ל לאחד מבניו היה אומר תורה זו: הכתוב מספר שאליעזר הביא עמו בגדים בשביל הכלה, למה עשה כן? שהרי אפילו אם הכלה תהיה עניה מרודה, שאין לה בגדים - בדין היה שיקח אותה לבית אברהם, ושם יעשה לה בגדים כפי מידתה. אלא הוא הביא לה בגדים מבית אברהם כדי להורות לה דוגמא באילו בגדים משתמשים בבית אברהם: **בגדי צניעות בלי הזר המושך את העין.** (תורת הפרשה)

☞ **"ויסכה זו שרה"**
לפי הגמרא מגילה י"ד יש 3 סיבות לשם יסכה. לפי רש"י פרק י"א, כד).
א. **סוכה**. (רואה ברוח הקדש).
ב. כולם **סוכים** (מסתכלים) ביופיה.
ג. מלשון **נסיכה**.

☞ **"ויקחה חסד" (כד' יב)**
מבאר רבינו בחיי, שאליעזר עבד אברהם, פתח את תפילתו בחסד, "ועשה חסד" וגם חתם אותה בחסד שאמר: "ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני, ומסביר שכיון שאליעזר גדל בביתו של אברהם והיה חכם גדול בתורה ובחכמה, הוא ידע שזו היא מידתו של אברהם, איש החסד, ולכן התחכם להתפלל במידה זו.
☞ **"וככל טוב אדוניו בידו" (כד' יז)**

☞ **פנית הניבים והפתגמים**
נמלט בעור שניו = הצליח לברוח תוך ותור על רכושו.
דוגמה: לדברי העתונאי, המרגל הצליח להמלט בעור שניו לאירופה בעזרת מפעליו מסורגה.

רבינו הרלב"ג זצ"ל כתב, שיש לנו לימוד רב מהפרשה, שהרי ודאי הזיווג מן השמים, וברכת אברהם ליוותה את אליעזר, שמו של אברהם נודע לתהילה ואין זכות גדולה מלהינשא ליצחק. ועם כל זאת לקח עימו עשרה גמלים נושאי כל טוב, ושטר מתנה על נכסי אדוניו, ותכשיטי זהב לרוו. ללמדנו שגם כאשר יש ברכת שמים וההצלחה כמובטחת, יש לנקוט בכל האמצעים הארציים, ולחן לסמוך על הנס.
☞ **"וככל טוב אדוניו בידו" (כד' יז)**

☞ **מקור:** בעורי ובבשרי דבקה עצמי, ואתמלטה בעור שני [איוב יט, כ]. (ניבונכון)

☞ **"וככל טוב אדוניו בידו" (כד' יז)**
מבאר ה"כלי יקר" שכוונת הכתוב, "וכל טוב אדוניו בידו", היא לתורה שלמד מאברהם, שאין טוב אלא תורה, ודבר זה בא לידי ביטוי בנוסח ובצמידים המרמזים על עשרת הדברות.

הסידור ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"וישקול אברהם לעפרון את הכסף..."

נשאלת השאלה : מדוע אברהם אבינו לא מתווכח עם עפרון על הסכום? ומה המשמעות של המספר 400?

ישנו רעיון נחמד : עפרון אומר "ביני ובינך מה היא אברהם, עפרון - האות האמצעית "פ" = 200 + 200 = 400 השפתי חכמים מביא יסוד : עפרן = 400 = רע עין. כלי יקר בשם רבו המהר"ל :

כל רעות עין שתמצאו בתורה מלווה במספר 400.

א. עפרן = 400 = רע עין.

ב. עשוי שנתקנא ביעקב בא עם 400 איש כדי לחסלו.

ג. אחי יוסף שירדו למצרים 400 שנה כיוון שנתקנאו באחייהם ("ויקנאו בו אחיו")

ד. נבל הכרמלי שהיה רע עין (סירב להאכיל רעבים) ודוד בא אליו עם 400 איש כדי לשלם לו כמידתו.

אם כן, מדוע שהקב"ה נותן עונש לבניו הוא שותף? למה אברהם לא התווכח על 400 שנה של שיעבוד?!

כעת ברור מדוע. כיוון שהיו צרי עין על אחיהם יוסף - מגיעות להם בדין 400 שנה ואין מה להתווכח על זה...

צריך לשלב בחינוך בין אהבה לילד לבין עונשים ולבחור בדרך האמצעית! לדעת לא להניח את העונשים לגמרי בצד, להכיר ביעדים ובמגבלות שניתן להשיג באמצעות העונש, ולעשות בהם שימוש מושכל. כמו כן לדעת את השפעת העונש מול סיכוניו וחולשותיו, ולדעת את הזמן הראוי והצורה בה העונש יינתן ואף מה לומר כאשר מענישים. והכי חשוב להבטיח שהמסר שמבקשים להעביר יובן כהלכה. יוצא שאין שום נוסחה מוכנה להפעלה, ועל ההורים להפעיל שיקול דעת, שהם מכירים את ילדם טוב מאוד והם מכירים את הסביבה בה הם פועלים לחנכו. זאת עלינו לדעת, העונש אינו מחנך אלא הוא משמש כגב בעורף האיומים, ובלי שנשתמש בעונש מעת לעת, לא נוכל לאיים בו... ואכן כוח ההרתעה אינו כרוך דווקא בהפעלת כוח, אלא מספיק גם בהצגת הכוח כדבר בעל ממשות שניתן להפעילו בשעת הצורך, אך עדיין עלינו לזכור ולדעת, למרות שמכות ועונשים הם חלק ממערך החינוך, הם אינם מחנכים!...

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לניח
בילתי בינה
ארגון "אברהם ז"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" עם רעייתו עדנה

פרואה שלימה

לאכלי דוידוי
בן מרים הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו עדנה

פרכה והצלה

כישועיה דרבי' נסים
על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. יתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים

לאכלמוז' הוודיה אהרונאי'א
להולדת הבן ני"י הי"ר
שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה לאשר וירדנה אהרונאי'א ושמעון וזהבה בר-חיים שירוו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לסוליקה-סוילה בת רחל הי"ו
שתרמה לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחתה שתתברך בכל מילי דמיטב. ותגשמו כל משאלות ליבה. ותזכה באושר ובפרנסה טובה, שלום בית והצלחה. זיווג הגון לדגנית בת סוליקה שולה הי"ו

פרואה שלימה

לנריה הי"ו
בן זהבה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

פרכות ואיחולים

לר"ג ושי"ר אלמלעם
לרגל הולדת הבת הי"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה לדני ואסת'ר עובדיה ולמאית אלמלעם

פרכות ואיחולים

לנחמאל ועדן בלקר
להולדת הבן ני"י הי"ר
שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה לשלמה אלבילה ולמשפחת בלקר שירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכה והצלה

לדעודן-יאיר
ואושר כוב"ה
שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות שיזכו לבנים זכרים

פרכה והצלה

לשחר בן רינה
ולאברהם בן רינה שיתברכו ברפואה שלימה ובזיווג הגון ובכל מילי דמיטב בפרנסה טובה ברוחניות ובגשמיות הם ומשפחתם לשנים

פרואה שלימה

לשמיאל הר"ג
בן לידה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מנייני ערבית ביבנה

- 17-15 בית הכנסת "אוהל מועד"
- 17-15 בית כנסת "מרדכי הצדיק"
- 17-20 בית כנסת "רבי מאיר"
- 19-00 בית הכנסת האשכנזי רח' הדרור
- 19-30 בית כנסת "אוהל משה" רח' הנשר
- 20-10 בית מדרש "נחל ליאור"
- 20-15 בית המדרש "הוד הדרר"
- 21-45 בית מדרש "נחל ליאור"
- 23-00 ביי"ח "תפארת ישראל" רח' היסמין.

לע"י הצנועה והענוה

- לע"י המקובל מולא אור שרואי ז"ל ביום שלישי כחי חשוון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו
- לע"י הצנועה והענוה סעידה חבה בת חביבה ומשה ז"ל כד' חשוון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה
- לע"י הצנועה והענוה שרה ישראלי בת שמואל ואיטה ז"ל החשובה פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה
- לע"י הצנועה והענוה יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל כחי חשוון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו
- לע"י הצנועה והענוה אברהם הלוי בן יעקב ז"ל אי' כסלו פקידת שנתו שימליץ טוב בעד כל משפחתו
- לע"י הצנועה והענוה למשפחת כנפו היקרה משפחתים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה שרה כנפו בת יוכבד ז"ל שלא תדעו עוד צער

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורוריי הי"ו יאהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתיא מוסאי בן נהיית הי"ו משה בן סרור הי"ו אסת'ר אהרונ' בת גוהר מנב"ת	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו עילאי-י דורון בן אריאלה-מזל הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים מנב"ת דנה דויד' בת שרה מנב"ת חנה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונית בת מרי מנב"ת לדיה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסת'ר מנב"ת	משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל משאלה יוסף בן גולשן ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחוי
--	---	--	-----------------------------------

שאלה: חייל כהן שהרג מחבלים, האם רשאי לישא כפיים ולברך ברכת כהנים ?

תשובה : במסכת ברכות (לב:) אמר רבי יוחנן, כהן שהרג את הנפש לא ישא כפיו, שנאמר ”ויבִּרְשָׁכֶם כַּפֵּיכֶם, אַעֲלִים עֵינֵי מִכֶּם, גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֶה אֵינֶנִּי שְׁמַע, יִדְיֶכֶם דְּמַיִם מְלֹאוּ”. כלומר, השם יתברך לא חפץ לשמוע ברכת כהנים מאדם שהרג אדם אחר. וכן פסקו הפוסקים ומרן השלחן ערוך (סימן קכח' להו')

ובספר ”צידה לדרך” כתב, שנראה לו שאפילו אם הכהן הרג נכרי, שאינו יהודי, גם כן לא ישא כפיו. וכן כתבו עוד מגדולי הפוסקים, ויש חולקים ואומרים שאף על פי שיש איסור מן התורה בהריגת כל אדם, מכל מקום אין לפסול כהן מלברך ברכת כהנים אלא כאשר הרג אדם מישראל.

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל בספרו ”טבעת המלך” (מאור ישראל על הרמב”ם, פט”ו מהלכות תפלה) כתב, שנשאל לגבי חייל צה”ל קרבי, כהן, שהיה עומד על המשמר במוצב צה”ל, להגן מפני המחבלים, והבחין בכמה פלשתינאים שמתקרבים אל המוצב, ומיד פתח עליהם באש, ונהרגו כמה מהם, והנשארים ברחו. ובא לשאול אם הוא רשאי מהיום והלאה לישא כפיו לקיים מצות ברכת כהנים.

והורה לו מרן זצ”ל, שהוא כשר לנשיאת כפיים, כי הדבר ברור שלכל הדעות, במקרה כזה אין לך מצב מלחמה גדול מזה, ובענין כזה אנו אומרים ”הַבָּא לְהַרְגֶךָ הַשָּׂכֵם לְהַרְגוֹ” (ברכות סב:). ואדרבה, אילו היה החייל הזה מתמהמה קימעא מלפתוח באש, מי יודע כמה נפשות מישראל היו נהרגים חס ושלום מידי הרשעים המחבלים האלה שהם שונאי ישראל מוצצי דם, וחס ושלום היה החייל עובר על מה שנאמר בתורה ”לא תַעֲמֵד עַל דַּם רֵעֶךָ”, וזיכהו ה' יתברך לחסלם מבעוד מועד, ויבורך מפי עליון על התשועה שעשה בישראל, הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

והוסיף מרן זצ”ל, כי ברור ללא כל ספק, שחייל צה”ל הכהנים שמגינים על ישראל ומחסלים את אויביהם, ראויים לשבח ותהלה, תחזקנה ידיהם, ושכרם כפול מן השמים, ויבורכו בכל הברכות שבתורה. וכל מה שמצאנו בכמה מספרי הפוסקים, שכתבו להחמיר שחייל כהן שהרג את הנפש במלחמה לא ישא כפיו, זהו דוקא במקרים מסויימים, כאשר היו מגייסים חיילים יהודים בעל כרחם לצבאות מדינותיהם, והיו נלחמים נגד בני אומה אחרת שאין להם ריב עמה. אבל במלחמת מגן נגד אויבי ישראל המחבלים הארורים שבזדון לבם רוצחים אנשים נשים וטף באכזריות, וחיילי צה”ל שמים נפשם בכפם לקדם פני הרעה ולהציל נפשות מישראל, מגיע להם כבוד ויקר, והחיילים הכהנים בודאי שרשאים לישא כפיהם, ויבורכו מפי עליון, כמו שנאמר ”ואברכה מברכך”. ישאו ברכה מאת ה', וישמור צאתם ובואם לחיים טובים ושלום.

מבל מלמד” השכלתי

”ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבַע שנים”

בספר ”שניים מקרא” מביא בשם ר' עקיבא איגר על התורה את השאלה:

מדוע מופיע פעמיים חיי שרה ?

והוא משיב על פי מה שנאמר במדרש (בראשית רבה, פרשה ל): רַבִּי חֲנִינְא וְרַבִּי יוֹחָנָן תַּרְוִיהוּן אַמְרִין בֶּן אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה הִפִּיר אַבְרָהָם אֶת בּוֹרְאָו... (ויש דעה גם של רַבִּי לֵוִי בְּשֵׁם רִישׁ לְקִישׁ אָמַר בֶּן שְׁלֹשׁ שָׁנִים הִפִּיר אַבְרָהָם אֶת בּוֹרְאָו... ואיתא בגמרא (מסכת יבמות כב, א) - וגר שנתגייר כקטן שנולד דמי.

אם אתה מחשב גר שנתגייר = כקטן שנולד, זאת אומרת, שאברהם אבינו נולד, בגיל 48 ונפטר בגיל 175.

ההפרש ביניהם 127 (175-48 = 127).

יוצא שהשנים שהכיר אברהם אבינו את הבורא, הם 127 שנה, שהם בדיוק כמו שנותיה של שרה אמנו.

לכן כתוב פעמיים חיי שרה, וזהו שאומר רש”י: ”כולן שווין לטובה”, כיון שהשנים שהכיר אברהם אבינו את בוראו היו בסך הכל 127 שנים, דע לך שבאמת לא כל שנותיו היו לטובה (כי בהתחלה הוא לא הכיר את בוראו).

לעומתו אצל שרה - כל שנותיה הכירה את בוראה 127 שנה מלאים, לכן חוזרת התורה ואומרת: שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה - כולן שווין לטובה.

”ולבני הפילגשים נתן אברהם מתנות”

רש”י אומר שנים בכתובה ופילגשים בלא כתובה. איש ואשה שכנה שרויה ביניהם, לאיש יש אות ”י” ולאשה יש אות ”ה” זה שם השם. מפרש הגר”א שהמילה **”כתובה”** נחלקת **”כתב ו-ה”** זה השלמה של שם השם, ומפרש הגר”א: **פילגשים** פירוש **”פגל שם”**, פירוש חצי שם שפילגשים הם בלי כתובה.

”ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את היי לאלפי רבבה”

חז”ל אומרים שבגלל הברכה הזאת היתה רבקה עקרה שלא יאמרו שנתברכה רבקה מאותה הברכה. שואלים הלא כתוב בחז”ל **”אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך”** ואפילו של גוי, כמו ארוונה ודריוש, ומתרצים שהם בירכו בשם ה', ארוונה אמר **”אלוקים ירצך”**, דריוש אמר לדניאל **”אלוקים די אנת פלח ליה הוא ישזבינך”** אבל לבן ואמו בירכו בלי הזכרת ה' לכן זה לא נקרא אפילו ברכת הדיוט.

הוצאת שם רע

סיפר הרב משה צורן בשם הרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה מדהים שהגיע לפתחו, אותו מספר רב קהילה: בקהילה שלנו בארה"ב, ישנה משפחה חשובה ומיוחדת אשר כולה תורה וחסד. אב המשפחה מכהן כר"מ באחת הישיבות, והאם מחנכת גדולה וידועה, כשבנוסף, הם הקימו יחד גמ"ח ומעשי חסד רבים אף מחוץ לארה"ב. גם הילדים במשפחה זכו כולם לצמח כבני תורה, צדיקים ויראי ה', אשר כל רואיהם שיבחוים כי הם זרע בירך ה'.

אחד הבנים הלומד בישיבה גדולה ומפורסמת בארה"ב, היה הבולט בהצלחתו. הוא ישב ולמד בהתמדה רבה ובהתלהבות עצומה, כשכל חבריו ורבינו שיבחוהו ללא הרף על מידותיו המיוחדות, על הארת פניו לכל אדם, ושמירת פיו ולשונו מכל משמר, והכל מתוך ענווה ובריחה מהכבוד. אך למרבה הצער, מספר בחורים מהשיעור שלו בישיבה קינאו בו מאוד וכאב להם בראותו בחור טוב ומוצלח, על כן החליטו להוציא עליו שם רע, ולהראות לכולם שאינו טוב כמו שכולם חושבים. הם החלו לספר לכל בחור בישיבה על מעשה רע שעשה אותו בחור, וכי הינו מעמיד פנים כבחור טוב, אך הינו נוכל גדול. "אני וכל רבני הישיבה", מספר רב הקהילה, "ידענו כי מדובר בעלילת שקר אשר לא הייתה ולא נבראה, בעוד הבחור שומע את הדיבורים כנגדו ושותק. הוא המשיך ללמוד בשמחה עצומה, למרות שהמשיכו לבזותו ולהשפילו. הנושא הלך וגעש, ולרבנים לא הייתה ברירה והם קראו להורי הבחור ואמרו להם כי הם נאלצים להוציא את הבחור מהישיבה לתקופה, עד שתדעך האש בישיבה. ההורים זעמו על ההחלטה, כיוון שידעו כי בנם מעולם לא פגע באיש. ההנהלה קראה לבחור ושאלה אותו האם עשה את אותו המעשה. "אומר רק משפט אחד", אמר בהרכנת ראש, "מעולם לא עשיתי זאת, וכעת אשתוק ולא אדבר". "מדוע אתה שותק?", פנו אליו הוריו, "תאמר לרבנים שאלו המצאות וכך תישאר בישיבה". אך הבחור השיב בדמעות: "אבא, אימא, הרי אתם יודעים שזוהי המצאה אחת גדולה. אך אני מקבל על עצמי לשתוק ולא להוכיח את צדקתי, מפני שאם אעשה זאת, אני יודע שהדבר יגרום למחלוקת גדולה בישיבה, על כן, אני מקבל על עצמי לשתוק, ובוטח אני בה' שלא יעזוב אותי". הבחור הוצא מהישיבה מתוך קבלת רצון ה' באהבה. הייתה זו שתיקה עצומה לבן אנוש. מעלילים על בחור צדיק ומתמיד שהינו בחור רע, אך הוא מחייך ושמה, כשמעניין אותו רק להמשיך ללמוד ולא משנה איפה. לאחר מספר שבועות הוא חזר לישיבה. הבחורים הביטו בו בצורה שלילית, אך הלה לא התייחס ורק ישב ללמוד במרץ ושמחה כפולה מכפי שהיה עד היום. והנה הגיעה תקופת השידוכין. הבחור חיפש כלה בעלת מידות, אך למרבה הצער כל משפחה ששמעה על העלילה, ירדה מהר מההצעה והמשיכה הלאה. כך עברו חודשים ואף שנים, כשהמצב תקוע. הבחור לא התרגש כלל, אלא המשיך ללמוד בשמחה ולהאיר פנים. והנה, יום אחד נכנס ת"ח גדול הידוע בארה"ב כעשיר גדול וביקש מראש הישיבה חתן השקוע בלימודו המעטר במידות טובות לבתו הצדקנית

והחכמה. ראש הישיבה לא חשב פעמיים והציע את הבחור המוצלח. הוא ידע שכל מה שאמרו עליו היה שקר גס. הת"ח התפעל מאוד מהבחור, אך מהר מאוד שמע אף על העלילה של הבחור. "אמור נא לי בכנות", פנה לבחור, "האם עשית את המעשה?". הבחור הביט בעיניו ואמר: "הנני נקי מכל רע, אך יותר לא אפרט, בכדי לא לגרום לאש בישיבה. בוטח אני בה' שכאשר יגיע הזיווג שלי, היא תאמין לי בלא לפרט את המעשה". הת"ח התפעל מהבחור, ולאחר ימים בודדים הבחור התארס עם בתו המהוללה. החתונה נערכה בחודש תשרי התשע"ז, כשהוא בן 23. שנים של עיכוב נגמרו, ובפרט שבאותה ישיבה נוהגים להתחתן בגיל מוקדם בהרבה מהגיל שהתחתן. אך זה לא נגמר... כל חברי השיעור שלו שהעלילו עליו את הסיפור הנורא נותרו בישיבה וכבר שנים שהם לא מצאו את זיווגם. לא מדובר במספר קטן של בחורים, אלא בעשרות בחורים תקועים בשידוכין - תופעה יוצאת דופן! רק ארבעה בחורים מהשיעור התחתנו לפני כמה שנים, אך הם לא השתתפו בהכפשה. כל חברי השיעור ידעו כי הם תקועים בגלל הצער הרב שגרמו לאותו בחור. הם עלו לביתו ביום החתונה, עשרות בחורים ובכו בפניו שישלח להם כדי שלא יתקעו כל ימיהם רווקים. החתן אמר להם בפה מלא כי הוא מוחל לכולם, ואז לחץ את ידיו של כל בחור, הכל פתחו בריקוד סוער ורווי דמעות בחדרו של הבחור ולסיום ביקשו סליחה מהוריו של הבחור שסבלו אף הם רבות. מאז תשרי התשע"ז ועד ר"ח כסלו התשע"ז התארסו 11 בחורים, כשרבים נמצאים לפני שלב סגירת אירוסין. "שמעו לי", חותם הרב, "יש דין ויש דיין. ה' לא עוזב את הנרדף ומעניש את הרודף.

ר' שלום שבדרון ואשתו הלכו ברחוב, ילד שרץ בסמוך אליהם מעד לפתע, נפל ופתח את הסנטר. הרב לא חשב פעמיים הרים את הילד בזרועותיו, ומשראה שהחתך עמוק הוא ורעייתו פתחו בריצה לקופת חולים לפני שזו תיסיגר... העוברים ושבים רואים את הרב רץ עם ילד מדמם ומרגיעים: "הכול יהיה בסדר בעזרת ה'." והנה בדרך ראתה אותם מרוחק אימו של הילד כשהם מתקרבים לכיוונה ואף היא עודדה את הרב כשהיא צועקת לעברם: "לא נורא, ה' ישלח לו רפואה שלמה... ככה זה ילדים נופלים וקמים". משהתקרבו לכיוונה והיא הבינה שהילד לא של הר' שבדרון אלא שלה... החלה להילחץ ולצעוק "ואוו... אימליה... מה יהיה איתו?! אוי ואבוי לי... שואל הרב שבדרון: מה קרה?! לפני רגע האימא אמרה: "לא נורא, ה' ישלח לו רפואה שלמה... ככה זה ילדים נופלים וקמים..." ותוך רגע השתנתה דעתה עד כדי אובדן שושים: "ואוו... אימליה... מה יהיה איתו?! אוי ואבוי לי!..." והוא ענה בגאווה המופלגת. פשוט מאוד, אמר הרב שבדרון זצ"ל השינוי קרה כשהאם הבחינה שזה הילד שלה ונלחצה. והלקח לגבינו: כשאתה נלחץ לקיים מצווה זה מראה שזה שלך!, וכשזה שלך אתה מקפיד...! אברהם לימד אותנו מה חשוב באמת - נישואי יצחק או הכסף. במה שאתה מקפיד ומפחד - זה מה שחשוב לך.